

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – *Beli Manastir*

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 45/2010

Glavni pretres, 10.12.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka oštećenog Josipa Gorupa

Poznaje optužene Vukšića i Bertića. Poznavao je Vukšića i pre rata, seća se kako su sedeli u jednoj krčmi i da je Vukšić sve vreme provocirao Hrvate na nacionalnoj osnovi.

U kritično vreme bio je pripadnik rezervnog sastava policije MUP-a Hrvatske. Prijavio se u rezervni sastav policije i u noćnim satima 7.08.1991. javio se u policijsku stanicu. Počela su sitna puškaranja i nakon toga je usledio napad na policijsku stanicu. Dobili su naredbu da se povuku i da čuvaju stražu u selu Branin Vrh. Dok su bili u selu, na njih je ispaljeno stotinu granata. Meštani su izbegli iz sela, dok je on ostao sa ostalim policajcima tri ili četiri dana, nakon čega se sklonio u Duboševicu gde je u jednoj kući sakrio oružje i vratio se u selo sa namerom da pobegne. U popodnevnom satima 1.09.1991, bio je kod kuće i razgovarao je sa jednim prijateljem o tome kako treba da beže preko Drave i da odu u Osijek. Video je kako mu se približavaju dva pripadnika *Martićeve milicije*. Ušli su u kuću, pretresli stvari i rekli mu da pođe sa njima u policijsku stanicu. Odveli su ga na portirnicu, gde su mu rekli da će obaviti razgovor sa njim. Tada je video starog prijatelja, Srbina, Dalibora Preradovića i pozdravio ga je, na šta mu je Preradović odgovorio da je on ustaša i da nema šta da ga pozdravlja, da će ga ispitivati pa će da vidi kako to izgleda. Nakon ispitivanja odveli su ga u podrum, gde je bio zatvoren sa Draganom Skeledžijom, Matom Filipovićem, Josipom Čosićem i drugima. Filipović mu je rekao da ne priča da je novi, jer novog uvek batinaju. Sutradan je ušao u podrum [optuženi] Vukšić i bio je jako besan, a za njim *Vekac* [optuženi Bertić] i osatli. Počeli su da ulaze u ćelije i doneli su neki kasetofon i pojačali pesme o Draži Mihajloviću. *Žučo* je uleteo u jednu ćeliju i pretio da će sve zatvorenike poubijati. Prišao je jednom mesaru i uhvatio ga nakon čega su ga počeli tući nogama i rukama i šipkama. Pitali su da li ima neko novi, a on je ćutao. *Žučo* je tukao i Emila Ivanovića, razbio mu je glavu i nos i morali su da ga voze u hitnu pomoć. Kasnije mu se Emil žalio da ima velikih problema sa zdravljem, nakon čega je preminuo. Čuo je od Marice Paveković da je Vukšić brutalno tukao njenog sina Ivicu i da je on psihički zastranio od toga. Drugom prilikom *Žučo* je došao sa nekom trubom i udario zatvorenike sa njom i potom izašao ispred policijske stanice i vikao *svakog Srbina isteruj iz kuće i šalji za Bilje*. Dok je bio zatvoren, Vukšić i Bertić su dolazili nekoliko puta, ali ne može sa sigurnošću da kaže da li je Bertić tukao nekoga, ali zna da je bio tamo. Dana 3.09.1991. poslali su ga u Borovo Selo.

Ispitivanje svedoka oštećenog Marka Marića

Poznaje dobro optužene Vukšića i Bertića, a Hrnjaka i Strigića poznaje iz viđenja.

U kritičnom periodu bio je pripadnik Zbora Narodne Garde. Skivao se u kafiću *Nataša* u Belom Manastiru kada su došli [optuženi] Vukšić i Bertić. Došli su u džipu i nosili su mitraljeze. Uхватili su njegovog brata i rekli da će ga pustiti ako se on preda. Predao se,

ubacili u džip i odvezli u policijsku stanicu u Belom Manastiru. Vukšić ga je tukao nekom batinom i tražili su da kaže gde krije oružje i gde drže listu srpske dece koju hoće da bace u peć u Šećerani. Bertić ga je udario šakama nekoliko puta, ali ga je Vukšić tukao najviše. Sem njih dvojice, tukli su ga i mnogi drugi i završio je sa slomljenim rebrima, a leđa i glava su mu bili poplaveli od modrica. Vukšić mu je stavljao njegov pištolj *magnum* u usta. Terali su ih da pevaju pesme i davali im da čitaju ćirilične tekstove. Jednom prilikom ušao je Bertić i odveo ga pred novinare TV Novi Sad i naredili su mu da kaže pred njima da je ustaša i da je pogrešio, da mu je žao, da su Hrvati bacali srpsku decu u peć u Šećerani. Jednom ga je Bertić izveo iz policijske stanice i terao ga da gazi zastavu Hrvatske koja je stajala na zgradi policije, ali se ne seća da li su to snimali. Vukšić i Bertić su nosili maskirne uniformame, ali nije znao kojim formacijama pripadaju. Vukšić je imao veliku crvenkastu bradu i dugačku kosu.

U Belom Manastiru bio je zatvoren oko 10 dana. Nisu dobijali nikakvu hranu sedam dana, seća se da im je jedan policajac bacio nekoliko boca sa vodom.

Suočenje svedoka Marića i optuženog Bertića

Suočenje je obavljeno na okolnost da li je optuženi Bertić uhapsio Marića, da li ga je tukao, te da li ga je izvodio pred novinare TV Novi Sad. Svedok i optuženi su ostali pri svojim navodima.

Fond za humanitarno pravo